

Janusz Radek, Ja to mam szcz

Było ciemno
Więc niewiele co widziałem
I pamiętam też niewiele
Było ciemno
Wiem, że z pochyloną głową stałem, tak jak stoi się w kościele
A wiec stałem, nie widziałem, było ciemno, lecz słyszałem wciąż
Ten głos
Podejść bliżej,
więc podszedłem jak skruszony obywatel do przedstawiciela władzy
Podejść bliżej,
Już wiedziałem, że ucieczka błyskawiczna tu niczemu nie zaradzi
Wiec podszedłem, posłuchałem
Było ciemno, lecz słyszałem wciąż
Ten głos, ten głos, ten głos!
To nie wróg był, bo głos cichy i subtelny, ale polski i nieskazitelny
To nie wróg był, ten by zaraz, mnie zapytał czy mój światopogląd celny
Wiec to nie był wróg na pewno, bo nad głowa, tuż nade mną, wciąż słyszałem ten głos, ten głos, ten
Ty, to masz szczęście,
że w tym momencie,
żyć Ci przyszło, w kraju nad Wisłą
Ty, to masz szczęście
Twój kraj szczęśliwy, piękny, prawdziwy,
Ludzie uczynni, w sercach niewinni
Twój kraj szczęśliwy
Było ciemno, więc nie mogłem stwierdzić, komu pomyliły się epoki lub stulecia,
Było ciemno, może to Mickiewicz jaki, bo tak zgrabnie romantyczna wiarę krzesał,
Chyba niezorientowany, bo w tym kraju, tak kochanym, dawno nie był już widziany
Może Norwid, bo cos plótł, że łza gdzieś znad planety spada i groby przecieka,
Ale skąd by, skąd by wiedział, że na jego słowa ktoś tu jeszcze może czekać
Teraz w modzie nie Norwidy, filozofów okryj winy.
Więc czyj ten głos, ten głos, ten głos!
Było ciemno i sam nie wiem jak do domu wprost doszedłem i do siebie
Było ciemno, a ja czułem się jak w niebie, lecz dlaczego nie wiem, nie wiem
Z pochyloną głową stałem
Wierzcie, ja nie zwariowałem,
Lecz jak dziecko powtarzałem ten głos, ten głos, ten głos
Ja to mam szczęście,
że w tym momencie
żyć mi przyszło, w kraju nad Wisłą
Ja, to mam szczęście
Mój kraj szczęśliwy, piękny, prawdziwy,
Ludzie uczynni, w sercach niewinni
Mój kraj szczęśliwy
Ja, to mam szczęście
że w tym momencie
żyć mi przyszło w kraju nad Wisłą
Ja, to mam szczęście
Ja, to mam szczęście
że w tym momencie
żyć mi przyszło, w kraju nad Wisłą
Ja, to mam szczęście